

NẾU MỘT LẦN

* V QNB. Mc. 1, 29-39

1. Nếu một lần Ngài không xuống thế, con người
2. Nếu một ngày lời kinh vắng bóng, quên Ngài
3. Dẫu một ngày nhọc lao khổn khó, nhưng đừng
4. Lúc chiều về vắng dương đã tắt, bao bệnh

ta cuộc sống lê thê. Nếu một lần Ngài không thương
đi cuộc sống hư không. Nếu một đời trần gian đăm
quên hồng phúc ban cho. Dẫu một đời niềm vui bay
nhân đều đến nơi đây, Chúa đủ tình Ngài ban muôn

ta, trần gian đây chỉ là thánh giá. Nếu một
mê, lòng quên đi Chúa là Cứu Thế; Hỡi loài
xa, đừng quên đi Chúa nằm thánh giá. Hỡi loài
ơn, từ hôm nay chúng bệnh đã hết. Sáng chói

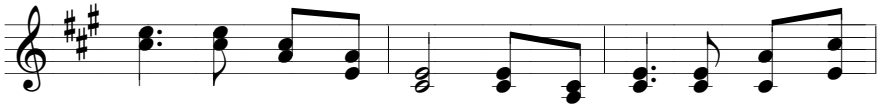
lần Ngài đã không đi, đi khắp thôn làng rao giảng Tin
người đời như mây bay, ta có mong gì luôn sống trên
người dẫu khi cô đơn, hay lúc vui mừng tin mến không
dậy Ngài đã ra đi trong chốn thanh tịnh, Ngài đã nguyện

Mừng, chữa người yếu đau; Thì người ơi bao năm còn
đời. Hãy mau nghĩ suy, để từ nay không mong gì
ngừng. Người ơi vững trông, từ ngàn xưa bao năm còn
câu, Ngài thôi thúc ta; Nhiều làng xa đang mong chờ

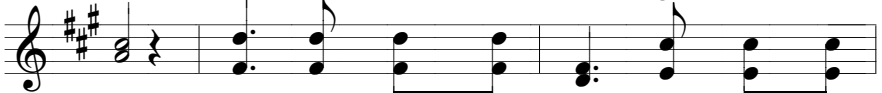
mãi sống đời đấng cay.
nữa sống cùng Chúa thôi.
mãi Chúa hằng đủ thương.
mãi những lời Phúc Âm.

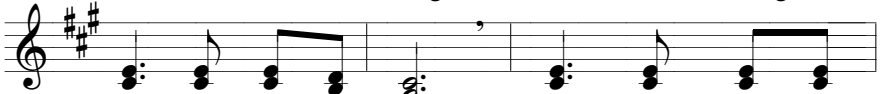
ĐK: Chúa đã thương con người, nên Ngài đã một lần xuống

thế. Con xin chấp đôi tay, xin cảm tạ Ngài cứu khỏi bến

mê. Bao đau thương trên đời, con không lo

gì tin yêu vời vợi. Vì Ngài hằng ở

bên, con luôn mê say vinh phúc trên trời.